

ЮВІЛЕЙНІ ДАТИ

Степан Васильович Івасівка
(до 60-річчя з дня народження)

Провідному вченому в галузях бальнеофізіології та гідрогеології, лауреату премій ім. О.О.Богомольця НАН України та ім. Т.Торосевича ЗАТ “Трускавецькурорт”, завідувачу відділу експериментальної бальнеології Інституту фізіології ім. О.О.Богомольця, директору Трускавецької гідрогеологічної режимно-експлуатаційної станції, доктору медичних наук, професору Степану Васильовичу Івасівці 22 вересня 2002 р. виповнилося 60 років.

С.В.Івасівка народився у м. Трускавець, який ось уже впродовж 175 років всесвітньо відомий завдяки унікальній біоактивній воді Нафтусі. Протягом 1956-1960 рр. навчався у Дрогобицькому технікумі нафти і газу, після закінчення якого почав працювати на посаді лаборанта. Далі була служба в армії (1961–1964 рр.).

Ставши студентом Львівського медичного інституту Степан Васильович одразу ж приступив до втілення в життя своєї мрії про наукову кар’єру. Спочатку була робота у студентському науковому гуртку патофізіології під керівництвом тоді ще зовсім молодого, а тепер відомого онколога доцента А.І.Потопальського. Перша наукова публікація за його участю з’явилася вже на III курсі, а

всього їх понад 160, в тому числі 6 монографій. Ще будучи студентом останнього курсу, С.В.Івасівка почав працювати в Централізованій науково-дослідній лабораторії Інституту, де пройшов через усі посадові щаблі – лаборанта (1970–1971 рр.), старшого лаборанта (1971–1972 рр.), молодшого наукового співробітника (1972–1975 рр.), старшого наукового співробітника (1975–1976 рр.), заступника керівника (1976 р.), очоливши її у 1977 р. Першим вагомим здобутком став захист (1974 р.) кандидатської дисертації “Характеристика процесса регрессии экспериментальных опухолей под влиянием тиофосфамидных производных алкалоидов берберина и сангвинарина”.

З листопада 1977 р. Степан Васильович, не змінюючи місця роботи, розпочав свою 25-річну наукову діяльність в системі АН України, що стало можливим внаслідок приєднання його лабораторії до Інституту генетики, а з грудня 1979 року – до Інституту біохімії. В 1982 р. ним було підготовлено докторську дисертацію з питань онкології, проте захищати її докторант не став на знак протесту проти відмови ВАКу у видачі диплома його вчителю А.І.Потопальському. Матеріали обох дисертацій склали основу їх (разом із Л.І.Петличною) монографій “Модификация алкалоидов берберина” (1982 р.) та “Барбарис и его препараты в биологии и медицине” (1989 р.), випущених видавництвом “Наукова думка”.

У лютому 1982 р. С.В.Івасівка на посаді старшого наукового співробітника щойно створеного відділу з вивчення механізмів фізіологічної дії мінеральних вод починає роботу в Інституті фізіології ім. О.О.Богомольця, а вже через кілька років здобуває визнання провідних бальнеологів СРСР, і в грудні 1990 р. очолює лабораторію експериментальної бальнеології, реорганізовану із відділу.

У 1989 р. виходить колективна монографія “Физиологические основы лечебного действия воды Нафтуса”, а в 1997 р. – власна монографія “Біологічно активні речовини води Нафтуса, їх генез та механізми фізіоло-

гічної дії”, відзначені премією ім. О.О.Богомольця НАНУ. Авторська монографія містить матеріали докторської дисертації, захищеної у 1994 р. в УкрНДІ медичної реабілітації, курортології та фізіотерапії. Знаменно, що диплом доктора виявився першим, виданим ВАК незалежної України за спеціальністю “Курортологія і фізіотерапія”.

Перед захистом дисертації Степан Васильович погодився на неодноразові прохання адміністрації ЗАТ “Трускавецькурорт” очолити за сумісництвом гідрогеологічну режимно-експлуатаційну станцію, у будівлі якої розміщений відділ експериментальної бальнеології. Не пориваючи із науковою роботою, ювіляру вдалося перетворити станцію на найкращу серед аналогічних на теренах СНД, про що було заявлено учасниками організованої ним у 1999 р. у Трускавці міжнародної ювілейної конференції гідрогеологів.

У 1999 р. вийшло одразу дві монографії: “Природа бальнеочинників води Нафтуса і суть її лікувально-профілактичної дії” та “Курортна реабілітація потерпілих від чорнобильської катастрофи”, а в наступному – “Біоактивна вода Нафтуса і шлунок”. Ці праці відзначено премією ім. Т.Торосевича в галузі бальнеології, заснованою ЗАТ “Трускавецькурорт” у 2001 р.

Великою заслугою проф. Івасівки С.В. є заснування ним у 1998 р. і редагування впродовж двох років “Українського бальнеологічного журналу”, видання у 1999 р. першого (і, на жаль, останнього) номера журналу

“Медична гідрологія і реабілітація”, піонерська поїздка у Париж, наслідком якої став прийом України у члени Міжнародної федерації термалізму і кліматології.

Велику увагу проф. Івасівка С.В. приділяє підготовці наукових кадрів. Він – член редколегії журналу “Експериментальна та клінічна фізіологія і біохімія”. Впродовж 1995-1998 рр. входив до складу спеціалізованої вченої ради при УкрНДІ медичної реабілітації, курортології і фізіотерапії, з 1999 р. і нині – член медичної вченої ради при ЗАТ “Укрпрофоздоровниця”. Виступав офіційним опонентом низки докторських дисертацій. Під його безпосереднім керівництвом захищено 2 кандадтські дисертації співробітниками відділу та 3 – лікарями курорту Трускавець, на різних стадіях завершення знаходяться 4 докторські і 15 кандидатських дисертацій. Здобувачі організаційно об’єднані у науково-виробничу групу клінічної бальнеології і фітотерапії, створену при відділі у 1998 р. Отже, є всі підстави констатувати наявність трускавецької наукової школи бальнеології у активі якої 15 монографій і 17 захищених дисертацій.

Всесбічно обдарована, широко ерудована, працьовита та доброзичлива людина Степан Васильович користується любов’ю і повагою колег та мешканців міста-курорту.

Щиро вітаємо ювіляра та бажаємо йому міцного здоров’я та натхнення у подальшій праці в галузі бальнеології та гідрогеології на благо України.